

— Θεέ μου! ανέφώνησεν ὁ Ροβέρτος, θὰ πέσῃ ἀπὸ τὸ παράθυρον!

Ἀλλ' ἀντὶ νὰ ρεθῇ ἀπὸ τὸ παράθυρον ἡ Οὐρανία, ἐπλησίασεν εἰς τὴν βιβλιοθήκην, ἔλαβεν ἓν βιβλίον καὶ τὸ ἤνοιξε.

— Πῶς! εἶπεν ὁ Ροβέρτος, ὅταν ἀναχωρῶ διὰ μὴν σὲ ἰδῶ πλέον, ὅταν τὰ τρομερὰ ἐλαττώματά σου κατέστρεψαν τὴν εὐτυχίαν μου, πέρνεις βιβλίον διὰ νὰ ἀναγνώσῃς ἐαυτῶς;...

Ἡ Οὐρανία δὲν ἀπήντησεν ἀλλ' ἀνέγνωσε δυνατὰ τὸ μέρος τοῦτο:

« Ὁ Βεελζεβούλ, ὅστις δὲν εἶχεν ἰδεῖ ἑαυτὸν, ἐκύταξε μίαν ἡμέραν εἰς ἓνα καθρέπτην τῆς Βενετίας, καὶ ἀφῆκε φωνὴν φρίκης. Ὁ καθρέπτης ἐδείκνυσεν ἀκριβῶς ὅλας τὰς ἐλλείψεις· εἶδε τὰ βλέμματά του φλογερὰ καὶ διαβολικά, καὶ τὸ τρομερὸν γένειόν του κατακοκκινισμένον ἀπὸ τὸ πῦρ τῆς κολάσεως. Ὁ Βεελζεβούλ ἐγλύκανε τὰ βλέμματά του, ἔκοψε τὸ γένειόν του καὶ ἔγεινεν ὥραϊος καὶ κομψός· διότι ἀπίθχε τὰ ἐλαττώματα τὰ ὅποια τῷ ἐδείξαν ὁ πιστός του φίλος, ὁ καθρέπτης τοῦ διαδόλου. »

— Τί σημαίνει αὐτό; ἠρώτησεν ὁ Ροβέρτος πλησιάζας πρὸς αὐτήν.

— Σημαίνει, φίλε μου, ὅτι ἦμην ὁ καθρέπτης τοῦ διαδόλου. Δὲν εἶμαι οὔτε λαίμαργος, οὔτε χαρτοπαίκτρια· τὸ παίξιμόν μου ἦτον ψευδές. Δύνασαι νὰ νυμφευθῇς τὸν Μοζερὰν, Καίπαρίνα, δὲν εἶναι χαρτοπαίκτης, ἀλλὰ γενναῖος, ἐπρόσθεσε μὲ μειδιάμακα περιγλαστικόν. Ὅσον διὰ σέ, φίλε μου, εἶπεν εἰς τὸν Ροβέρτον, ὅστις τὴν ἔσφιγγεν εἰς τὰς ἀγκάλας του, σὲ διώρθωσα, δὲν εἶναι ἀληθές; διότι ὁ διάβολος δὲν γύρε τὸν ἑαυτὸν του εὐμορφον εἰς τὸν καθρέπτην.

II.

ΠΕΡΙ ΕΝΔΥΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΥΤΙΚΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ.

— 000 —

Ἡ μὲν ὑπὸ στοιχ. Α' εἰκὼν παριστᾷ αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου, ἡ δὲ ὑπὸ στοιχ. Β' Πατριάρχην τῆς Κωνσταντινουπόλεως πρὸ τῆς διακρίσεως τῶν ἐκκλησιῶν. Ἀξίον δὲ σημειώσεως ὅτι πρὸ τῆς διακρίσεως ταύτης αἱ ἱερωμένοι ἀμφοτέρων τῶν δογμάτων ἐνεδύοντο ὡς ἐνεδύετο ὁ ἐν τῇ ὑπὸ στοιχ. Β' εἰκὼν Πατριάρχης μετὰ δὲ τὴν διακρίσιν, μὴ θέλοντες νὰ ὁμοιάζωσιν ἀλλήλους μηδὲ κατὰ τὸ ἐνδυμα, ἐπενόησαν νὰ τροποποιήσωσιν αὐτό. Ὅθεν ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ πύλου μέχρι τῶν πεδίων οὐδὲν ἀφῆκαν ἀτροποποίητον· οὕτω οἱ μὲν Ἀνατολικοὶ, ἀφαιρέσαντες τὸν γῦρον τοῦ πύλου, ἐσχημάτισαν τὸ καλυμνύχλον, οἱ δὲ Δυτικοὶ, στρέψαντες πρὸς τὰ ἄνω τὸν γῦρον αὐτὸν ἐσχημάτισαν τὸν τρίγωνον πύλον. Πρὸς τοῦτοις οἱ μὲν Ἀνατολικοὶ προσθέσαντες χειρίδας εἰς τὸν μανδύαν ἀπετέλεσαν τὸ ῥάσον, οἱ δὲ Δυτικοὶ περιορίσαντες αὐτὸν πρὸς τὰ νῶτα ἐσχημάτισαν τὸ λεγόμενον ἐπωμίδιον (Fegamolo)· εἰς δὲ τὸ ἐνδυμα ἀφαι-

Ἑλληρ Αυτοκράτωρ.

Πατριάρχης Οἰκουμενικὸς.

ρέσαντες οἱ Ἀνατολικοὶ ἐξ ὁλοκλήρου τὰ κομβία ἐσχημάτισαν τὸ ἀντερί, οἱ δὲ Δυτικοὶ προσθέσαντες ἐξ ἐναντίας κομβία μέχρι τῶν κρασπέδων, ἐσχημάτισαν τὴν λεγομένην καλῶσαν ἢ σοτάιαν (solana). Ἐπὶ τέλους εἰς τὰ πέδιλα ἀφαιρέσαντες τὸ ὀπίσθεν αὐτῶν μέρος οἱ Ἀνατολικοὶ ἐσχημάτισαν τὰ μέστια, ἐνθ' οἱ Δυτικοὶ προσθέσαντες τὰς πόρπας ἀπέτελόν τὰ πορπά-